

Mycket välskriven pjäs

Humor, spänning och djupt allvar i det sista Birgittaspelet

Birgittas farmor (Anneli Vossman-Strömberg) och kaplan Anders (Fredrik Jansson) har inte mycket till övers för gårdens barn.

ÅRET ÄR 1303. Ett barn ska födas på Finsta gård. En son, som ska arva gården, hoppas lagman Birger Persson.

Men det blir en flicka. En liten Birgitta, som så småningom ska låta tala om sig ute i världen.

teater

Birgitta, flicka från Finsta

Manus och regi: Helen Eriksdotter

I rollerna: Bengt Friberg, Erika Peterson, Henrik Axelsson, Fredrik Jansson, Anneli Vossman-Strömberg, Inga-May Peterson, med flera

Helen Eriksdotters Birgitta, flicka från Finsta, handlar om heliga Birgittas barndom i Finsta. Om uppväxten på gården med föräldrarna, systemen Katarina, storpolitiken med sina intriger och religionen som styr människors liv.

HISTORIEN BERÄTTAS AV byfånen Ulf (Henrik Axelsson), Birgittas vän och lekkamrat. Hans mamma blev överfallen och dödad när han var liten och han togs om hand av Birger Persson (Bengt Friberg). Han bor på Finsta under lagmannens beskydd och blir så småningom själv fos-

terpappa åt hittebarnet Per. På gården finns också mängder av fattiga barn, som Birgitta leker med och värnar om. Hon är både snäll och envis, en flicka som reagerar på orättvisor och tar de svagas parti.

Hon berättar också om sina syner, där en ängel visar sig för henne. Men allt är inte frid och fröjd. Gårdens kaplan (Fredrik Jansson) är en sällsynt obehaglig figur och Birgittas farmor (Anneli Vossman-Strömberg) en intrigant och spetsig dam, som gärna är elak mot gårdens barn.

1300-TALETS MAKTSPEL skymtar också förbi, med kampen mellan kung Birger och hans bröder Erik och Valdemar, och religionens starka ställning under en tid när Djävulen var en kraft att räkna med.

Birgittaspelet innehåller mycket dramatik, när den onde kaplanen ger sig på lille Per och pojkens liv är hotat. Ulfs tragiska bakgrund rullas också upp och det blir en kraftmätning mellan onda och goda, där Birgitta (Erika Peterson) tar strid för de utsatta. En liten uppenbarelse förstärker också det hon har att säga...

På den goda sidan finns också den rättrådige Birger Persson, som inte viker undan för kaplanen. Slutscenerna är känsloladdade och starka, med stämningar som förstärks av Bengt Hildings musik.

Många barn från Skederids skola är med i uppsättningen, både som statister och i rollerna som Per, Ulf och Birgitta som barn. De gör fina insatser, liksom pjäsens skådespelare.

Birgitta, flicka från Finsta, är dessutom en välskriven pjäs, med en intrig som innehåller både humor, spänning och djupt allvar. Helen Eriksdotter har valt att lägga den gripande berättelsen bredvid Birgitta själv och det är ett grepp som fungerar väl.

BIRGITTASPELET HAR satts upp fyra år i rad på spelplatsen nära bönegrottan. Men nu är det slut, det här var sista gången. Helen Eriksdotter säger att hon vill sluta när det är som bäst och gå vidare. Hon och ensemblen har ett nytt projekt på gång, som de börjar arbeta med i höst.

Det låter lovande.

Margaretha Levin, text
Johan Wahlgren, foto